

Georg Radow

Georgius Radovius ... In Academia Rostochiensi Ad Hunc Actum Decanus ... Ad Disputationem Inauguralem Dn. Bernhardi Petrin ... Ad diem XXIV. huius mensis Novembris habendam ... Rectorem ... invitat : [P. P. Rostochii sub sigill. Facultatis d. 8. Novembr. A.O.R. M. D.C.LXVIII.]

Rostochii: Kilii, 1668

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn74005838X>

Druck Freier Zugang

Pfandauflösung

RU jun. 1668.

Georg Radovius, M.

Bernhard Petri, Rat

aus Prag

GEORGIUS RADOVIUS,

J.U.D. & Prof. Publ.

FACULTATIS JURIDICÆ
IN ACADEMIA ROSTOCHI-
ENSI ADHUNC ACTUM

DECANUS

Suo & Dnn. Collegarum Nomine

Ad

DISPUTATIONEM INAUGURALEM

DN. BERNHARDI PETRI.

SCHLESWICENSIS;

Ad diem XXIV. hujus Mensis Novembris

habendam.

Magnificum DN. RECTOREM, Amplissi-

um Utriusq; Reipubl. Senatū & cœteros

omnes omnium ordinum Cives Academicos

ac Literatos

Reverenter, officiosè & amice invitat.

ROSTOCH II, Typis Johannis Kilii, Acad. Typogr.

L. B. S.

Leganter non minus quam verè prudentissimus ANTI-
STHENES, interrogatus aliquando: Quænam res urbibus certissimum portenderet exitium? respondit: *Quando nullum esse potest bonorum & malorum discrimen*, h. e. quando neq; sceleribus condignæ constituuntur poenæ, neque virtutibus sua sunt præmia & honores. Quod enim duobus hisce quasi fuleris salus omnis Reipublicæ, atque etiam incolumitas, potissimum nitatur & subsistat, communis non minus quam vera omnium Politicorum est sententia; quam gravissimo suo suffragio etiam approbavit Ulpianus JCrus, *Bonos non solum metu poenarum, verum etiam præmiorum exhortatione efficiendos esse*, statuens per l. 1, §. 1. ff. de J. & J. Arque ut ea saltem, quæ dicta sunt de Honoribus, quippe quos Clarissimus CANDIDATUS, in cujus gratiam hæc abs nobis scripta, veluti debitum eximie suæ eruditionis & virtutis præmium, ab Amplissima nostra Facultate Juridica, non tam efflagitat, quam modestissime expetit, aliquanto curatius demonstremus; certum omnino est, atque indubitatum, quod, qua in Civitate non magnus tribuitur Virtuti honos, in ea quoq; optimus Civitatis status stabilis atque firmus esse non possit. Quemadmodum

modum enim melior & beatior Reipublicæ forma excogitari nulla, imò ne fingi quidem potest, quam est illa, quæ constat ex Viris non *indoci*, h. e. respectu Civitatis suæ, verum absolute & simpliciter bonis Virtute, & quales in sola ARISTOCRATIA dari, author est Philosophorum summus Aristotèles 4. Politic. 7. : Ita, teste ingeniosissimo Elegiorum Principe. 2. de Ponto. Eleg. 3.

Non facile invenies multis è millibus unum,

Virtutem pretium, qui putet esse sui.

Ipsè decor recti, facti si præmia desint,

Non movet, & gratis pœnitet esse probum.

Nutrient enim (ut Cassiodorus lib. 2. Epist. 16. ait) præmiorum exempla Virtutes, nec quisquam est, qui non ad summam nitatur ascendere, quando irremuneratum non relinquitur, quod conscientia teste, laudatur. Ut adeo non nisi sapienter à Romanis ædes Honori atq; Virtuti gemella facie junctim esse locatas, eoq; nihil aliud ostensum fuisse dicas, quam quod ibidem honorum debeant esse præmia, ubi apparerent virtutum merita. *vid. Alex. ab Alex. 2. Gen. dier. 4. planè ad mentem Theodosii, Arcadii & Valentiniani, qui merentibus virtutum præmia convenire, rescripserunt in l. 4. C. de stat. & Imagin.* Imò & sacratissimi Imperatoris Justiniani; nisi quod, quæ in genere de omnis generis virtutum æstimatoribus cultoribusq; alii statuerunt, hic ad bonarum artium, & Jurisprudentiæ præprimis studiosissimos, appli-

ccc

cer potius quam restringat; dum iis, qui summa ope
atque alacri studio, DEI gubernatione, Legum do-
ctrinam ea via, quam ipse aperuit, vel tradere vel etiam
discere haud pigrabuntur, maximum decus in omne
seculum, Iustitiæ itidem & Reipublicæ administratio-
nem gratiosissime pollicetur atq; promittit in *S. ult. f.*
proem. & constit. Omnem reipub. nostr. S. 11. de ration. &
method. jur. doc. ad Antecessores. Inde laudatissimo Im-
peratorum consilio introductum est, ut, qui egregios
in studiis suis fecere progressus, certis honorum gradi-
bus & titulis Academicis exornentur, docente *Limneo de*
Jur. Pub. lib. 8. cap. 8. n. 2. quorum sectatores consuevi-
mus appellare *Candidatos*: voce non heri aut nudius
tertius nata, sed quæ Urbi æternæ, *Ammian. lib. 14.* imò
omnium Civitatum ac nationum, adeoq; totius terra-
rum orbis Capiti, Romæ l. 1. s. 10. *C. de V. f. E. s. ult. f.*
de satisdat. c. beati 37. 11. quæst. 7. in fin. originem suam
debeat. Dicti autem *Candidati* olim fuere à veste can-
dida, quemadmodum Regum Babylonix atq; Ægypti
familiares, à purpurea, quam gerebant, veste, purpu-
rati, *authore Tertull. lib. de Idololatr.* quâ induti in publi-
cum progrediebantur, vel quo ab aliis internosceren-
tur; vel ad denotandam eorum integritatem; cum
solus hic color sincerus habeatur ac purus, minimeq;
inquinatus; quemadmodum & alias hominem sim-
plicem ac bonum, quiq; antiquis moribus est, atque si-
ne fraude, *candidum* vocamus, *notante Passerat. in com-*
mentar. ad Tibull. ad differentiâ nigri, h. e. improbi, mo-
ribus

ribus ingenioq; infidi, per ea quæ notat Lambin. ad illud
Horat. lib. 1. Sat. 4.

Hic niger est, hunc Tu Romane caveto.

Vel quod in petendis honoribus in tunica sine toga ad
comitia descenderent, ut prospici ab omnibus posset,
eos argentum vel aurum non ferre, quo Cives corrup-
perent, *vid. Alex. ab Alex. lib. 3. gen. dier. cap. 17. Limn. all.*
loc. n. 4. Neque etiam Candidati omnes unius fuerunt
generis, sed quot fere dabantur magistratus, tot etiam
illorum species. Habemus namq; *Candidatos Prætu-
ra & Consulatus* apud Tacitum *Anal. 1. Candidatos quæ-
storios*, apud Sueton. *in vit. Claud.* *Candidatos Principis*
apud eund. *in vita August.* qui alias *Candidati Caesaris*
quoq; sunt dicti quibusve non erat magnopere sup-
plicandum ob Principis commendationem, docente Bu-
dæo in *annotat. ad ff. part. post. pag. 107.* Ita quoq; Cicero *ad*
Quint. Fratrem mentionē facit *Candidati Tribunitii, &*
Prætorii. Imò ipsi etiam Quæstores dicti fuerunt Can-
didati, ut late probat *Panciroll. in not. Imper. Oriental. c.*
72. quod vel propterea notari meretur, quod hoc offi-
cium Tribonianus Pamphylus egregie & summa cum
laude administraverit, quicquid etiam Triboniano-
Mastyges in contrarium ganniant. Neque porro Can-
didati nomen in illis substitit, qui magistratum ambie-
bant, sed ad alias quoq; res transferri postmodum sve-
vit. Ita enim *Eloquentia Candidatum* Quintilianus illum
vocat, qui ad Eloquentiam adspirat: & Plinius *in Paneg. Traja-
no dicta. Candidatum immortalitatis & glorie*, qui gloriam & im-
morta-

mortalitatem appetit. Quandoquidem autem jam olim apud Romanos prensando & blandiendo modum Candidati egrediebantur, ita ut tota quandoq; insumerentur patrimonialia; ideoque varii huic malo positi sunt obices. Inde enim nata contra nundinationes & conciliabula prensandi causa instituta, *Lex Pætelia*; & adversus largitores *Bæbia Emilia*; quin & *Cornelia Fulvia*, quæ prohibebat, ne suffragia donis ac muneribus emerentur; & *Maria*, quæ pontes in comitiis angustos fecit, ne cui suffragatori ad rogandum locus in iis pateret, teste *Cic. de LL. Successit deinde Lex Fabia*, quæ de numero sectatorum egit, & aliæ quamplurimæ, quas recenset Paulus Manutius *lib. d. LL. Roman. Alex. ab Alex. d. l. Sigon. lib. 2. de jud. cap. 30. Gruch. de comit. Roman. lib. 1. cap. 30.* Animadvertendum deniq; , observatam præprimis, in illis Romanorum Candidatis fuisse, vitæ ac morum integritatem; id quod innuit *Cic. pro Milon.* inquit: *Omnia, non modo quæ reprehendi palam, sed quæ etiam obscure cogitari possunt, timeamus: Rumorem, fabulam fictam, falsam perhorrescimus; ora omnium atq; oculos intuemur. Nihil enim est tam molle, tam tenerum, tam aut fragile aut flexibile, quam voluntas erga nos, sensusq; civium; quia non modo improbitati inscuntur Candidatorum, sed etiam in rectè factis sepe fastidiunt. Et quamvis immutata postmodum Reipublicæ formâ, hanc creatorum magistratuum curam, cum aliis hujuscemodi muneribus, Principes (non abnuentibus tamen Patribus, qui his tandè sese liberari molestiis gaudebant teste *Tacito 1. Anal. 15.*) ad suâ curâ pertraxisse, indeq; factum fuisse constet, ut non tantum ipsa *Lex Julia de Ambitu Romæ* deinceps non vigerit, *authore Modestino in l. 1. pr. ff. ad L. Jul. Ambit.* verum etiam spes omnis præcluse reliquis Candidatis fuerit, uti refert *Svetonius in vit. Aug. cap. 56.* Nihilo tamen minus & ab his nonnisi dignos, & ad deferendum ipsis officium idoneos, fuisse commendatos, probabile fit ex eo, quod ipse etiam Augustus liberorum suorum aliquem commendans, præclarissima hæc semper verba adjecerit:*

SI

SI MERE BUNTUR, *authore eod. Sueton. d. l.* Nisi & hæc quoq; ab Augusto in speciem magis, quam ex animi sententia dicta, precesq; credamus fuisse tales, *quibus*, uti loquitur Tacitus 4. Histor. 46. *contradici non posset.* Quicquid autem hujus sit, non licet jam nobis, habita, sive temporis, sive etiam instituti nostri ratione, hoc argumentum pluribus tractare. Redeundum, potius eo tandem erit, unde digressi sumus. Non ostendit se Amplissimo Ordini nostro Candidatum supra jam laudatus Dominus BERNHARDUS PETRI, Schlesvvicensis, sed ita professus est, ut & ultro utriq; tam Morum quam Eruditionis examini, *ex prescripto l. 7. C. d. Prof. & Med.* sese obtulerit, ratus: Non recti sed perversi esse animi, quærere gloriam & nolle probari; Maxime cum non ignoraret, quod, qui sententiis & suffragiis adeptus est, honestus & honoratus demum videatur. *veluti scribit Cicero in Bruto de clar. Orator.* Privatum ergo, atq; sic satis rigorosum examen ante mensem & quod excurrit, peractum est feliciter: publicum habebitur, DEO volente, ad diem hujus Mensis 24. in quo pariter ac in superiori, cuius vel exploranti vel auscultanti, eam, liberarum disciplinarum ac artis imprimis æqui boniq; noster demonstraturus est, uti speramus, notitiam, quæ sufficiat ad probandum, se illum esse, quem profitetur. Sane, non nisi egregia quævis nobis promittunt, tum gravissimum Inauguralis suæ, quæ est DE JURE RELUENDI, Dissertationis, argumentum; tum etiam ipsa universorū studiorū ratio, quæ ab ineunte ætate ad hæc usq; tempora sic satis belle se habuit. Postquam n. Patre NICOLAO PETRI, præfecturæ cujusdam Ducatus Schlesvvicensis, *Morslir* chen quæ appellitari consuevit, inspectore ac administratore fidelissimo, & Matre AGNETA Ottersen / egregio sexus sui ornamento, Anno 1643. in lucem editus fuisset, primaq; humanioris literaturæ tyrocinia Gluckstadii deposuisset, missus postmodum est Lubecam, ubi per integrum triennium fidelissima Domini Johannis Polzii, hodie Scholæ Lubecanæ Pro-Rectoris

ris dignissimi, informatione usus, tantos in studiis suis fecit progressus, ut, cum paucula quædam, quæ ad tractandas res Academicas desiderari forte poterant, ex institutione Viri plurimum Reverendi atq; Clarissimi, Dn. M. Georg. Henrici Burchardi, Ecclesiast. Schlesvvic. meritissimi, accessissent, dignus judicaretur, qui ad Academiam Helmstadiensem mitteretur; Cujus consilii nunquam eum pœnituit, cum haud contemnenda, tam in Philosophia Practica, quam in Jure Ultroq; ibidem jecerit fundamenta; ductus ad id opera Excellentissimorum Virorum, puta Hahnii p.m. Wernerii, Binnii, Eichelii, Glœseri & Conringii, aliorumq; quorum nomina charta jam capere requirit. Huic valedicens Altorsium Noricorum se contulit, cœptaq; sua studia feliciter continuavit, usq; dum insperata Dn. Patruelis morte domum revocatus, ad Athenæum nostrum Balthicum accederet: Ubi telam alibi cœptam ex voto tandem absolvit, postquam lectionibus tam publicis quam privatis, aliisq; Exercitiis Academicis, indefinenter studio, per integrum quadriennium laudatissime vacasset, Disputationemq; publicam proprioque Marte conscriptam, DE JURE SACRO, præmisisset. Hæc est summa eorum, quæ à Dn. Candidato accepimus, audivimus, imò & ipsi vidimus; nec, quod quidem huc referri mereatur, amplius quicquam restat, nisi publica & ad 24. hujus Mensis diem, ut dixi, ineunda pugna. Omnino enim hocce certamen alma Themis exigit, antequam decernatur gloria & DOCTORALIS COROLLA.

Uti vero hic actus eo reddatur illustrior, ego, meo Amplissimæq; Facultatis nomine, Magnificum Dn. RÆTOREM, Amplissimum utriusq; Reipublicæ Senatam, Excellentissimos omnium Facultatum Doctores, Licentiatos, Verbi etiam Divini Ministros, Philosophiæ Magistros, quiq; præterea Musarum castra sequuntur & Jus amant, ea quæ par est observantia atq; humanitate invito, etiam atq; etiam rogicans, uti sepositis gravioribus suis negotiis, actui huic publico interesse, benivolâsq; tam linguas quam aures Candidato nostro præbere haud dedignentur, certissima spe freti, nos nullo unquam tempore hujus in nos collati beneficii futuros esse immemores. Valete P.P. Rostochii sub sigillo Facultatis d. 8. Novembr. A. O. R. M. DC. LXVIII.

cium. Ex quibus principiis resolvenda etiam erit altera
proposita fuit, quaestio; Utrum dissentiat *Carpz. all. Lib. 5*
vid. Pruckman, V. 2. resp. 20. n. 41. Brunnem, in l. all. 2.
empt. & vend. in fin.

XXI. In debiti porro summam computantur etiam im-
pign. & hypoth. ibiq. *Brunn.* quas quis bona fide, tam in
etiam sua, ad alium tamen ex speciali conventionione alie-
natura, utiliter facit. *Carpz. J.P.F. p. 3. c. 31. d. 9. num. 4.* ut
endi locum habere non possit, priusquam & hæ fuerint
8. pr. ff. d. pign. act. l. 39. §. 1. ff. d. minor. l. 16. ff. d. addit.
ff. d. Cond. indeb. l. 58. d. Leg. 1. Neque attenditur, an qu-
impensus fuisset minus, si rem habuisset, nec ne, quin-
impensam factam esse utiliter. *arg. l. 27. §. 4. ff. mand. D.*
num. 113. Quia ratio naturalis non patitur, ut cum jactu-
fiat locupletior, l. 14. ff. d. cond. indeb. l. 207. ff. d. R. 3. du-
res relucenda impensis illis melior facta; cum non suffic-
pensum esse, nisi etiam res sit meliorata, per ea, qua docet
prior. part. 5. membr. 4. num. 11. & 16. ubi hoc, tanquam
quod decusum, notandum esse monet, & impensæ de-
deratæ. l. 25. ff. d. pign. act. *Brunn. in l. 7. C. eod.* Quas in-
que referendum est, quod emptor sub pacto de retrove-
mii nomine ex prima venditione dedit. *Carpzov. §. Resp.*
p. 2. I.P.F. const. l. d. 23. & 24. vel in structuram ædificio-
rum, non vero pro adjiciendis agris, atque agricolis adse-
dit, docente *Dn. Mey. d. l. n. 113. & 114.*

XXII. Temporis denique in reuisionis forma qua-
sta mentio, quia pactis quandoque & communiter fere
quem terminum reuicio ita adstringitur, ut vel ad cer-
pus, nec ultra, concedatur, vel etiam ante tempus deter-
re non liceat. Id quod in casu pacti de retrovendendo
Inter empt. & vend. pulcherrime demonstrat *Perez. in C.*
Berl. p. 2. cond. 2. n. 96. De pignore vero illiusque reuicio-
pta agitur in l. 39. ff. d. pign. act. & l. 2. C. eod. it; in l. 2.
quam ex l. 16. d. pign. act. recte explicat *Carpz. §. Resp. 12.*
tit. n. 1. & novissime Brunnem. in all. l. 2. ibid. conf. 1h. §. num.

XXIII. Finis Juris relucendi est, ut restituatur res,
sessio saltem, si scilicet pignus reuisionis objectum fue-

the scale towards document

11 16 17 18 20 21 A5 A6 A7 A8 A9 B1 B2 B3 B4 B5 B6 B7 B8 B9 C1 C2 C3 C4 C5 C6 C7 C8 C9

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. 09A